

Слово Боже (на неділю)

Апостол: Євр. 329 зач. 11,24-26; 32-12,2

Браття, вірою Мойсей, коли був виріс, зрікся зватися сином дочки фараона; волів радше страждати разом з людом Божим, ніж зазнавати дочасної розкоші гріха, бо, дивлячись на нагороду, вважав за більше багатство наругу вибраного народу, ніж скарби Єгипту. І що ще скажу? Часу не вистане мені, як почну розповідати про Гедеона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць досягнули, загородили пащі левам, вогненне полум'я гасили вістря меча уникали, ставали сильні, будши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, зрікшись від них звільнитись, щоб досягнути ліпше воскресіння. Інші зазнали наруг і бичів, кайданів і в'язниці; їх каменували, різали пилою, брали на допити; вони вмирили смертю від меча, тинялися в овечих та козячих шкурах, злиденні, гноблені, покривджені; вони, яких світ був невартий, блукали по пустинях, по горах, по печерах та земних вертепах. І всі вони, дарма що мали добре свідчення віри, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас досягли завершення. Тому й ми, маючи кругом себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко пристає до нас навколо, і біжимо витривало до змагання, що призначене нам, дивлячись пильно на Ісуса, засновника й завершителя віри, який, замість радості, що була перед ним, витерпів хрест, не звертаючи уваги на сором, і возсів праворуч Божого престолу.

Євангеліс: Йо. 5 зач. 1, 43-51.

В той час вирішив Ісус піти в Галилею. І найшовши Филипа, мовив до нього: – Іди за мною. А був Филип з Витсаїди, з міста Андрія та Петра. Зустрів Филип Натанаїла і сказав до нього: – Ми найшли того, про якого писав Мойсей у законі і пророки – Ісуса, сина Йосифа, з Назарету. Натанаїл сказав йому: – Що доброго може бути з Назарету? Мовив до нього Филип: – Прийди й подивися. Ісус, побачивши, що до нього надходить Натанаїл, сказав про нього: – Ось справжній ізраїльтянин, в якому нема лукавства. Натанаїл сказав: – Звідкіль ти мене знаєш? Сказав Ісус і промовив до нього: – Перше ніж Филип тебе покликав, я тебе бачив, як був єси під смоковницею. Натанаїл відповів йому: – Учителю, ти – Син Божий, ти – цар Ізраїля. Ісус у відповідь сказав йому: – Тому що я мовив до тебе: я бачив тебе під смоковницею – віруєш. Побачиш більше, ніж те. І сказав до нього: – Істинно, істинно кажу вам: побачите небеса відкриті і ангелів Божих, як вони возходять та сходять на Сина чоловічого.

Пояснення молитви Святого Єфрема Сирина

У часі Великого Посту часто молимося молитвою Святого Єфрема. Та чи розуміємо її сенс та значення у нашому житті? Погляньмо для цього у глибину цієї молитви та спробуємо по-новому помолитися нею до Господа Бога

Господи і Владико життя мого! Духа млявості (униніє), недбайливості, владолюбства і пустослів'я віджени від мене.

Духа доброчесності (ціломудрія), смиренномудрія, терпеливості і любові даруй мені, недостойному рабові Твоєму (недостойній рабі Твоїй).

Так, Господи, Царю! Дай мені побачити гріхи мої і не осуджувати ближнього свого, бо Ти благословенний на віки вічні. Амінь.

Зупинись, утихомир своє серце, і вимови: «Господи і Владико життя мого!». Цими словами ми стверджуємо, ким для мене є Господь.

Запитаймо себе, що керує нашим життям, яка сила? Що нам заважає бути собою? Чого потрібно позбутись, щоб віднайти свободу? Що потрібно відігнати, щоб зустрітись із своїм «Я», створеного на образ і подобу вічної Любові?

В молитві Єфрема, ми просимо у Господа позбутись **чотирьох гріхів, які поневолюють нас**, і зустрічаються в повсякденному житті:

Млявість: Церковнослов'янською – униніє. Є декілька варіантів перекладу і розуміння першого гріха. Відповідно до традиційного християнського пояснення – це лінивість духовне, безнадія, зневіра. Молодь використовує подібну за значенням термінологію: «хандра», а психологи говорять про депресію. У духовному вимірі цей гріх має глибшу небезпеку, чим небажання щось робити. Він вражає нашу віру, наче вірус деактивує нашу волю у боротьбі із пристрастями. Євангелист Іван каже про це як стан літеплості, це ні гарячий, ні зимний (Од. 3,16).

Недбайливість: Розуміється як легковажність до своїх обов'язків. Зроблю справу тоді, коли матиму настрій, чи коли буде добра погода. Така безвідповідальність веде до невдачі в будь-якій справі. Це ставлення до обов'язків шкодить як особі, так і ближньому, відповідно цілому суспільству.

Владолюбство: Йдеться про дух диктатури, коли нехтують свободою людини. Особа не бажає жити в гармонії з іншими. Хочеться себе забезпечити, а значить стати над світом. Виникає бажання контролювати всі процеси, утвердити себе, щоб не виникало загрози власному існуванню. Такі основні характеристики владолюб-

ства. Створюючи таку дійсність, особа творить ілюзії, які бувають красиві, але пахнуть смертю. З людиною, котра постійно хоче взяти під контроль дійсність, важко спілкуватись, бо вона робить так, щоби інші їй служили. Особа опанована властолюбством не живе для інших, а використовує рідних, ближніх для своїх потреб.

Пустослів'я: Можна говорити наповнено, по суті, а можна говорити про пусте, ні про що. Наші слова здатні впливати на інших і на нас самих, як згубно, так і позитивно. Часті обмовляння, обговорення негативних якостей, популізм, підлещування у спілкуванні тільки краде наш час. У Святому Письмі написано, що за кожне пусте слово дамо відповідь у час суду (Мт. 12, 36). Тому зважаймо на вартість слова, яке має велику силу.

Чотири духи чеснот, які просимо у Господа:

Доброчесність: Церковнослов'янською – ціломудріє. Цілість і мудрість, два слова в одному. Світ вимагає багатолітності, робити ті рішення, які нас розділять у собі. Програми, фільми, соціум вказують нам норму життя, які часто є протиставленні з християнством. Хлопець і дівчина, починаючи стосунки, віддають частинку себе, а в подружжі вони не будуть більше двоє, лиш одне тіло (Мт. 19, 6). Наш шлях наче мінне поле, через яке потрібно пройти цілісним, це – випробування. Із кожною міною ми себе розриваємо, лишаючи частинку себе. На скільки своїх помилко-мін і пристрастей потрібно наступити, щоб, зупинившись, побачили себе розшматованим, дрібним?

Завдяки «мудрості» ми оминаємо помилки-міни, зважуючи кожний крок, як казав Блаженніший Любомир Гузар: «Мудрість – це вміння пристосуватись до різних обставин життя». Запитаймо себе, чи ми є цілісними не тільки ззовні, але й внутрішньо?

Смиренномудрія: Слово складається із двох слів – смирення (покора) і мудрість. На сьогодні розуміння слова покора набуває негативу. Бо здається, що покірна людина дає себе використовувати як заманеться, але це не є так. Покірна людина усвідомлює свої позитивні (чесноти) і негативні (гріхи) сторони, і це не має означати як дозвіл приниження себе, наче відсутня гідність. Тому смиренномудріє – це бачити себе справжнього, жити в правді перед собою та іншими.

Ми щось вміємо, а щось не вміємо. Коли просять про допомогу, і ми це можемо зробити, то потрібно це виконати. Якщо маємо достатньо часу, сил і таланту, але кажемо «ні», тоді ми обмінюємо ближнього. Але інколи і потрібно казати «ні», бо не завжди в нас є достатньо власне таланту і сил. Через упокорення маємо здатність приймати Божий дар мудрості, яка відкриває людині розуміння власної гріховності. Власне пізнання своєї гріховності упокорює.

Терпеливість: Ми хочемо швидких результатів у стосунках, в успіху, у розвитку. Не бажаємо терпіти недолік ближнього, не стараємось стримувати емоції щодо інших після важкого дня на роботі. Адже стримати у собі негатив є нестерпним, отож нехай мій ближній відчує увесь мій біль. Проте є надія, яка виробляється в терпеливості через досвід (Рим. 5, 4). Вона лікує душу, зберігає сім'ї, будує нові фундаменти стосунків. Терпеливість – це також вміння зберігати радість, навіть коли навколо багато журби.

Любов: «І будеш любити Господа, Бога твого,

всім серцем твоїм, усією душею твоєю, всією думкою твоєю й усією силою твоєю. А друга: будеш любити ближнього твого, як себе самого. Іншої, більшої від цих, заповіді немає» (Мр. 12, 30-31). Ці дві заповіді є змістом християнського життя, де перша заповідь любити Господа має виконуватись не на половину, чи на 99%, а на всі 100%! Все, що в нас є, має прагнути цієї вічної Любові! Інша заповідь стосується ближнього, і тут постає маленька проблема. А як правильно любити? Ісус каже просто, «як себе самого». Тобто, чого ми хотіли б для себе, те потрібно чинити ближньому.

Так, Господи, Царю! Дай мені побачити гріхи мої і не осуджувати ближнього свого...

Чим ближче до Бога, тим краще бачимо себе. Сократ мав кредо – «пізнай себе самого». Таке пізнання корисне і в духовному житті. Щоб побачити свій гріх, маю докладати певні зусилля, а саме – праця над собою, рефлексія – роздуми над вчинками і ситуаціями допомагають у цьому. Коли не бачимо гріхів в собі – це елементарне небажання працювати над собою, над власним духовним життям. Тому людина радше готова скерувати увагу на гріхи інших, зробитись суддею, побачити скалку в очах ближніх (Мт. 7, 5). Це приносить певне задоволення, бо в когось є щось погане, але це насправді робить нас злими. Мартін Бубер про це написав: «людина стає злою, коли обмежить себе тільки злом».

Бо Ти благословений на віки вічні. Амінь

Благослови, душе моя, Господа і все нутро моє – його святе ім'я (Пс. 103, 1).

Ігор Дмитришин, КТДС, UGCC.KIEV.UA

Розумій молитву

Г. Особливі моління

2. Заупокійні богослужіння

б. Поминання усопших

«Якби він не надіявся, що полягли встануть (з мертвих), зайвим і смішним було б молитися за мертвих» (2 Мак. 12, 44)

Зі смертю людина покидає цей світ і стає перед Богом. Для гідної зустрічі з Господом їй потрібна молитовна підтримка живих, заступництво Пресвятої Богородиці, ангела-хоронителя та всіх святих. Тому на вістку про смерть рідні, близькі й знайомі помер-

лого збираються біля усопшого на предсто-яння (грецькою парастас), щоб молитися за нього. Таким чином уже від парастасу починається поминання душі усопшого. Протягом ночі, за християнським звичаєм, читають Псалтир за упокій душі усопшого, а за упокій священика чи єпископа – Євангеліє.

Розклад богослужінь

Понеділок 09.03 - Св. Тарасія, архієп. Царгородського. ПІСТ

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів. Зустріч спільноти «Матері в молитві»

Вівторок 10.03 - Св. Порфирія, єп. Газького.

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів

Сєреда 11.03 - Прп. й ісп. Прокопія Декаполіта. ПІСТ

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

9:00 – Парастас (сорокоусти)

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів

18:00 – Консультації для узалежнєних та членів їхніх родин

Четвер 12.03 - Прп. й ісп. Василя, співосника Прокопового.

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів. Зустріч спільноти «Виноградник»

П'ятниця 13.03 - Прп. Касіяна. ПІСТ

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

9:00 – Парастас (сорокоусти)

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів

19:00 – Молебєнь за здоров'я

Субота 14.03 - Субота заупокійна.

Св. прпмч. Євдокії.

07:30 – Божественна Літургія (за померлих).

Панахида

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошеннєя)

18:00 – Всєнічне: Вєчїрня та Утрєня

Неділя 15.03 - Недїля 2-ша Великого посту, Св. свщмч. Теодота, єп. Киринейського.

07:30 – Божественна Літургія св. Василя Великого

09:00 – Божественна Літургія св. Василя Великого.

Зустріч спільноти «Матері в молитві»

11:00 – Божественна Літургія св. Василя Великого

18:00 – Вєчїрня. Акафіст до Страстей Христових

Дякуємо за дар служіння!

08 березня, святкує річницю диякнських свєчень протодиякон **Михайло Продиус.**

Вїтаємо протодиякона та бажаємо здоров'я і натхненнєя нести це непросте служіннєя.

Дякуємо за дар життя!

11 березня, святкує свої уродини **о. Андрій Боднарук - душпастир Патріаршого собору та член редколегії цього Вісника.**

Вїтаємо о. Андрія і бажаємо міцного здоров'я, сили та відваги для праці в Христовому винограднику.

Подяка!

У недїлю, **23 лютого 2020 р. Б.**, на нашій парафії відбулася збірка на БФ "Карітас-Київ". Загальна сума пожертв становить, **14079 грн, та 20 доларів.**

Цї кошти підуть на соціальне служіннєя нашої Церкви.

Душпастирі тижня

о. Андрій Гах - (093) 153 41 05

о. Богдан Чурило - (097) 309 68 69

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,
о. Григорій Березук
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91- о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

ЄДРПОУ 41467776
IBAN UA50380269000026002056213251
у Столичній філії АТ КБ "ПРИВАТБАНК"
МФО 380269
«ПОЖЕРТВА НА СОБОР»
«ПОЖЕРТВА НА ВІСНИК СОБОРУ»

kyivsobor.ugcc.org.ua

@sobor.voskresinna

cathedral.ugcc@gmail.com

t.me/sobor_voskresinna (067) 653-07-31

† Адміністратор єрм. Ніканор Лоїк (044) 459-31-94

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна